

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Acedia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

PANARIUM
 ANTIDOTORVM
 SPIRITVALIVM AD-
 VERSVS ANIMI MORBOS AL-
 PHABETARIO ORDINE IN-
 structum.

A

ACEDIA

Remedia contra Acediam.

P R I M V M Remedium esto. Considera Acediam in genere suo peccatum esse lethale, & inter vitia capitalia septem numerari. Nomine enim acedia S. Pa- Aug in Psa. 106. Dama. lib. 2. cap 14. Thom. Aq. 2. 2. q. 35. 2. 1. tres fere intelligunt tedium graue in exercendis acti- onibus piis ad salutem necessariis: vt si quis ex tadio canonicarum horarum lectionem omittat, qui ad eas dicendas ratione Ordinis vel Beneficii Ecclesia- stici est obligatus. B. GREGORIUS vocat *animi tristitiam*, eiusque effectus assignat, malitiam, rancorem, pusillanimitatem, desperationem, torporem circa precepta, & vagationem mentis erga illicita.

II. R E M E D. Oborto in animo fastidio, illico te ad opus praestandum accinge. Experimento enim probatum est, inquit CASSIANVS, *acedia impugnationem non declinando fugiendam, sed resistendo superandam*. Quod si opere inchoato difficultas aliqua obrepit, in eo persequendo fortiter persiste, quia progressus laborem reddet leuiore. Vnde B. BERNARDVS. *Cum te torpore, acedia, vel tadio affici sentis, noli propterea diffidere, aut desistere a studio spirituali. Et iterum. Cum inceperis tristitia implebit cor tuum, sed si perseveraueris tristitia tua conuertetur in gaudium. Tunc enim purgabitur affectus, et voluntas re- nouabitur, vel potius noua creabitur, vt omnia, quae primo difficulta, imò impossibilia videbantur, cum multa currantur dulcedine et auditate.*

III. R E M E D. Si ad tedium discutiendum, opusue aggrediendum

A fis,

A C E D I A.

Eccl. 35. 21. fis æquo imbecilior, implora per humiles preces diuinum auxilium.
Pfal. 102. 18. Oratio liquidem humiliantis se, ait Sapiens, penetrabit nubes, & non discedet, donec
 altissimus aspiciat, & Reginus Psaltes. *Prospexit in orationem humilium.* Vnde S.
Aug in Psal. 106. AVGVSTINVS agens de tædio quorundam, quos, licet probabiliter in-
 ter homines sine malorum morum querela conuersarentur, nec legere
 nec orare delectabat, sic scribit *Non est ista leuis tentatio. Agnosce te in illa (ten-
 tatione tædii, cum adest) & exclama ad Dominum, vt de necessitatibus tuis etiam
 hic liberet te: & de hac tentatione liberatus cum fueris, confiteantur illi miserationes ei-
 us.* Et B. BERNARDVS. *Cum te accidia, vel tædio affici sentis, noli propterea dis-
 fidere, aut desistere à studio spiritali, sed iuuantis require manum trahi te obsecrans
 sponsæ exemplo donec denuò suscitante gratia factus promptior, alacriorq; curras & di-
 cas. Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum. Sic autem quamdiu
 adest gratia, delectare in ea, vt non te existimes donum Dei iure hereditario possidere,
 ita videlicet securus de eo, quasi nunquam perdere possis, ne subito, cum fortè retraxe-
 rit manum, & subtraxerit donum, tu animo concidas, & tristior, quàm oportet, fias.*
Eccl. 11. 27. Et paulò post. *Curabis potius, si sapias, pro consilio sapientis, in die malorum non im-
 memor esse bonorum, atq; in die bonorum non immemor esse malorum. Ergo in die vir-
 tutis tuæ noli esse securus, sed clama ad Deum cum Propheta, & dic. Cum defecerit vir-
 tus mea ne derelinquas me.*
Psal. 70. 9.

IV. R E M E D. Si nec orationis beneficio ab omni tædio liberatus fue-
 ris, non idcirco animum desponde, sed oculos conice in Christi Domi-
 ni exemplum, qui grauissimum quoddam tædium, tum in horto orans,
Matth. 26. 38. cum diceret. *Tristis est anima mea vsq; ad mortem,* perpeffus est; tū de cruce
Matth. 27. 46. pendens, cū exclamaret, *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me.* Vnde
 liquet tædium etiam graue posse aliquando tolerari citra culpam, modo
 adsit bene agendi vel patiendi voluntas, vt erat in Christo. Hęc autem vbi
Luc. 22. 43. præsto fuerit, & de manu Dei tædii pœnam acceperis, mox suppetet tibi
 cum Christo, Angelica, imò diuina consolatio.

V. R E M. Serio considera hominis nouissima. *Memorare nouissima tua,*
Cass. coll. 16. c. 6. ait S. Scriptura, & in æternum non peccabis. Ac primo mortem. Mors enim omni-
 um vitiorum, vt loquitur Cassianus, est peremptoria. 2. Iudicium particulare
 mortem proximè consequens, cuius seueritatem expendens vir simplex
Iob. 31. 14. & 23. & rectus B. IOB. *Quid faciam, inquit, cum surrexerit ad iudicandum Deus? & cum
 quaeserit, quid respondebo illi? semper enim quasi tu mentes super me fluctus timui
 Deum, & pondus eius ferre non potui. 3. Infernum & vitam æternam. Frater
 V. P. dist. 2. §. 103. quidam, vt est in vitis S. Patrum, à sene Achille rogauit, cur sedens in cella pateretur
 accidiam? Cui senex ait. Quia necdum vidisti requiem, quam speramus, nec tormenta,
 quæ timemus. Si enim ea diligenter inspiceres, etiam si vermibus plena esset cella tua
 vsque ad collum, tu tamen in ipsa iaceres sine accidia.*

Vide plura, verbo, Tepiditas, otium, tristitia, desolatio, pigritia.

ADV.